

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV, SERIA II NR. 6355

6 PAGINI — 30 BANI

MARȚI 21 OCTOMBRIE 1969

ECOURI LA ARTICOLUL Ce diminuează randamentul

TINERILOR INGINERI

Am prezentat în articolul „Ce diminuează randamentul tinărului inginer”, publicat nu demult, o seamă de aspecte ce demonstrează existența — în timpul de activitate al specialistului aflat la începutul carierei — a numeroase prăguri artificiale, a unor elemente ce acționează defavorabil în procesul de valorificare a potențialului său profesional. Cum era și de așteptat, tema a suscitat interes și în contextul preocupărilor generale destinate asigurării cadrului cel mai favorabil pentru realizarea

de specialiști a cadrelor noastre, randamentul cu care lucrează tinărul inginer devine o problemă de strictă actualitate. Cu această convingere, a utilității oricărei contribuții de natură să slăbească înălțarea barierelor artificiale în domeniul de care ne ocupăm, facem loc opiniilor decolate de discuția inițiată de ziarul nostru. Repetind, așadar: Ce diminuează randamentul tinărului inginer? — transcriem două prime intervenții la tema propusă discuției.

Un element pozitiv hotărâtor: dorința de a te realiza

Ing. EUGEN JAKLOVSKY

Institutul de fizică al Academiei

În general, lucru după părerea mea pozitiv, după angajare se acordă tinărului inginer un anumit termen de adaptare în care de obicei el nu primește sarcini concrete de anvergură spre soluționare. În acest caz, inginerul, proaspăt absolvent, este supus unor influențe variabile care, dacă perioada de adaptare se prelungeste, pot conduce lent la descalificarea lui teoretică. El află ce se face în uzină, vede cum se lucrează dar lăsat prea mult aici are tot timpul iminent în față spectrul rutinei. Cum se lucrează în altă parte, ce ar trebui perfecționat aici — lată deja un teren ce riscă a fi abandonat.

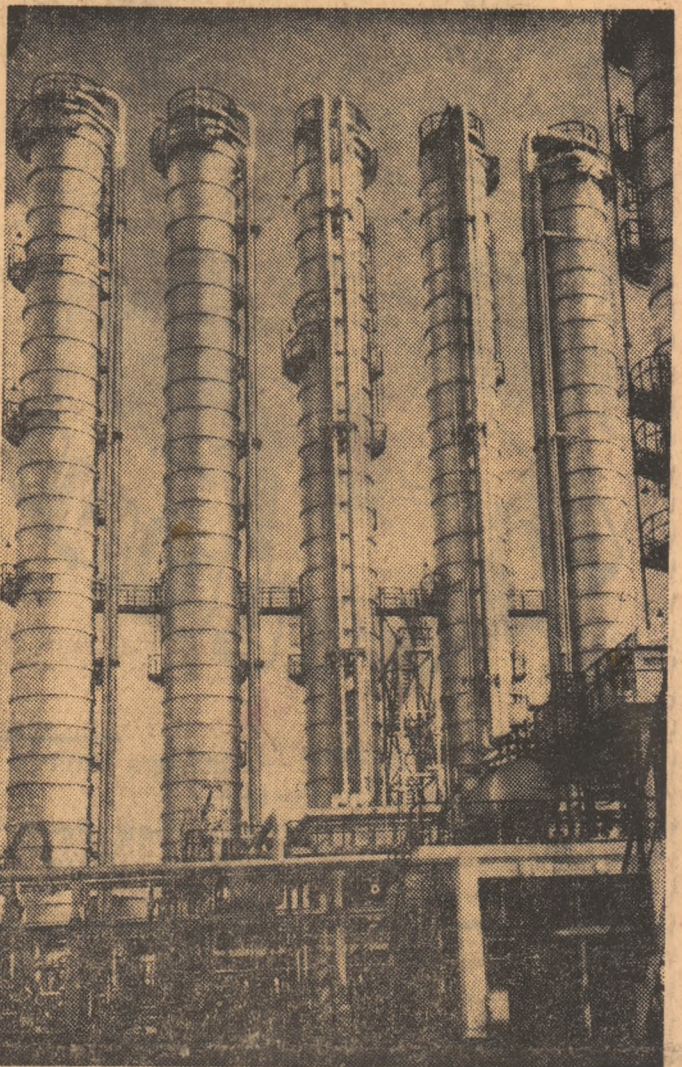
Cadrul pe care-l asigurăm dezvoltării colegului nostru

Ing. MIRCEA POPOVICI

director tehnic al Uzinei de mașini grele, București

Cred că stătem obligați a lua în considerație doi factori care prin concurența lor pot influența în bine — sau în rău — randamentul tinărului inginer: mai exact îl pot amplifica, îl pot reduce substanțial sau îl pot chiar lichida.

Unul complex de silozuri în Rafinăria Brașov a intrat în funcțiune. Cele nouă instalații montate aici sunt dotate în cea mai mare parte cu atlețe românești

STUDENTUL DIN ANUL I

Cîte priviri îl cuprind? Cîte mâini i se întind?

Fantastică această seară brodată din fascinație și încântare... Elevii fiind, în clipa lor de reflecție, sărbătorii de astăzi se surprindeau adeseori imaginându-și ce se află la un bal studențesc. Și era minunat să se știe între tineri interesați care povestesc întâmplări interesante, într-o ambianță plină de farmec tineresc, dar aureolată de o impecabilă ținută academică... Iată însă că visul a devenit realitate. Aici, la UNIVERSITATEA BUCUREȘTI, „balul bobocilor”, ediția 1965 — marca recepție pentru studenții din anul I — și-a întâmpinat oaspeții cu toate onorurile ce li se cuvin.

Totul la jur degajă un aer romantic.
— Dansați?...
— Invitația o trezește parcă dintr-un vis. A așteptat atât de mult acest moment al primului bal la facultate. Și iată, momentul a sosit. E bucuroasă, e fericită, dar foarte reținută, sobră chiar, parcă vesnio preocupată să nu-și trădeze cumva emoția care o stăpânește. Iși dă seama că și colegul care a invitat-o la dans este la fel de emoționat. Și atunci zâmbește.
— Cine este EA — tinăra care a venit la primul bal din cariera sa studențească cu convingerea că succesul intrării în facultate a înzestrat-o, prin el însuși, cu un plus de maturitate, de seriozitate, de răspundere, cu un plus de personalitate?
— Cine este EL — tinărul care pășind peste pragul adolescenței, în Universitate, a observat încă din prima zi de studenție că de acum înainte va trebui să se descurce într-un imens labirint al întrebărilor majore?
— Mi se pare că răspunsul ar trebui să constituie „punctul de pornire” într-o acțiune de maximă importanță, care aici, la Universitatea București, poartă denumirea de „ACTIVITĂȚI CU STUDENȚII DIN PRIMUL AN”. Pentru că invitații acestui „bal al bobocilor” sunt oameni care și-au ales deja profesia, oamenii tineri, desigur, dar care au și făcut primul mare act al maturității: alegerea drumului.

MOMENTE DECISIVE ÎN BĂTĂLIA RECOLTEI

LIPSURI SOLIDE, SCUZE FRAGILE

Raidul de campanie pe care l-am întreprins la Brașov putea începe și altfel. Noi l-am pornit de la Direcția agricolă județeană. După trei ore de anticameră la conducerea direcției ce se află întrunită într-o „sedintă de lucru”, reușim prima confruntare. Cifrele ce situază în detaliu pe ultimul loc la recoltați porumbului (4 la sută) și sfecla de zahăr (85 la sută) li se aduc explicații, scuze:
— Culesul porumbului, ni s-a spus, e întârziat de recoltații sfeclei de zahăr, iar al sfeclei de zahăr de recoltații cartofilor. Sigur, timpul optim este pentru toate culturile, continuă să ne explice directorul adjunct, tov. GHEORGHE DIMA. Am acordat însă atenție culturii de cartofi care cere cel mai mare efort de muncă.
— La recoltații și transportul cartofilor, ce viteză zilnică realizați, față de plan?
— 20 la sută.
Recapitulăm: cauza nerecoltării porumbului este sfecla de zahăr, a sfeclei de zahăr este cartoful. Dar a cartofului? O viteză zilnică, ostentiv pe forțele existente, s-a planificat în paralel la fiecare. La nici una însă nu se realizează. S-au redus forțele de la două lucrări pentru a se urgenta ce? A treia, care se realizează doar în procent de 20 la sută?
Ni se oferă argumentul final cu care direcția agricolă se vrea absolută de orice vin: insuficiența mijloacelor de transport pentru volumul mare de producție ce se cere adus din câmp și lipsa brațelor de muncă. Reținându-l, ne continuăm raidul.
În unitățile vizitate, întâlnim mașini defecte sau altele care, deși bune, staționează ore în șir în fața cîte unei case sau în curtea C.A.P.-ului; oameni pe ulițele satului sau pe la sediile cooperativei. La Târlungeni, două mașini stau chiar sub geamul biroului președintelui care, întrunindu-se în mijlocul zilei cu o parte din

membrii consiliului de conducere, calculează necesarul de sămânță pentru... 1970. „Pînă la prinz, ne spune președintele Gheorghe Zaharia, am avut 300 de elevi de la Grupul școlar „Steagul roșu”. Membrii cooperativor? De 4 zile în câmp avem 60”. În curtea cooperativei agricole din Rîșnov, lângă o presă, 12 oameni. „Face vin din mere, ne explică președintele Aurel Ibrim. Sint merle din pomii lor! Dar cooperativa agricolă ale cărei producții de sfeclă stau în câmp, ca și cele de car-

tofi nesortați — din care nu s-a trimis nici un kg. la I.L.F. în contul contractului încheiat — a cui este, totuși, prezintă? A elevilor pe care îi solicitați să vă ajute la recolta?...
La chemarea organelor județene de partid, a conducătorilor întreprinderilor din Brașov și a școlilor din județ de a se da o mină de ajutor la stringerea cîm și miștrănică a recoltei, zeci de mii
NICOLAE COȘOVEANU
(Continuare în pag. a III-a)

ADRIAN VASILESCU
(Continuare în pag. a IV-a)

În Întîmpinarea „Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România”

ELICOPTERISTII

Am fost cu ei o dată într-o aplicație. Ca un bombardier ucrain, profilându-se umbra peste așezări, elicopterul se apropia de zona unde se desfășurau „ostilitățile”. Zburam la înălțime mică, ținînd firul unei văi. Deodată, „bombardierul” lăsa înălțimea și în dreapta, peste deal, destul de departe pentru ca aparatul să nu poată constitui țintă pentru „inamic” se înfățișă întreaga panoramă: coloana de mașini (puteam să le și număr), tururi în marș, podul de peste apa învolburată și ici, colo, fortificațiile „inamicului”. Așadar, acesta era... frontul. Pentru cei doi piloți — maiorul Vasile Ciucureanu și căpitanul Vasile Cărnare, ambii aviatori cu experiență, avînd peste 1200 ore de zbor fiecare — priveliștea de jos însemna atingerea obiectivului ordonat. Nimic spectaculos nu mi se părea. Și totuși... După două ore zburam din nou spre zona aplicației. De data aceasta, o subunitate de ostași „inamici” urma să fie transportată în zona aplicației. Ne strecuram pe drumul știut, pe firul văii. Într-un timp o ceață subțire începu să se plutească o dată cu inserarea. Din informații, piloții știau că locul unde urma să aterizeze elicopterul este moale, alunecos. Ploile din ultimele zile înundaseră terenul și din cînd în cînd sub noi defilau ochituri uriașe de apă. De după deal o geamă roșatică abia mai pîlîia cînd am început cobor-

În timpul unui exercițiu de luptă al trupelor de desant.

SĂ DISCUTAM DESPRE TINERETE, EDUCATIE, RĂSPUNDERI

ADEVĂRAT, „LECTURA E SINGURUL VICIU CARE NU TREBUIE PEDEPSIT”...

...DAR VĂ PROPUNEM UN AMENDAMENT

Se știe că o calitate esențială a unui aforism e de a fi citit de cît mai paradoxal și, nu ca un lux ci din nevoia de a fi memorat, să sune și bine. Trebuie să recunoaștem că ceea ce spunea cineva despre lectură — „înțeleșind, în fapt, adevărul durabil al opera de artă — ca este singurul viciu care nu trebuie pedepsit intrinsec” cele

doză condiții. N-aș fi pus la îndoială adevărul acestei maxime (și se va vedea că nici nu-l pun încă) dacă n-aș fi contactat două cunoștințe din ceea ce îndeobște se cheamă lumea interlopă și care mi-au confirmat faptul că viciul, cum numea, printre-a anume cochetăria, autorul aforismului amintit, lectură, conșumul

V. ARACHELIAN
(Continuare în pag. a V-a)

CULTURA GENERALĂ ȘI LITERATURA DE INFORMARE

Despre necesitatea formării unei culturi generale tineretului s-a scris în coloanele presei de nenumărate ori. Un aspect, după părerea mea esențial, a fost însă scăpat deseori din vedere. Este vorba despre literatura de informare, înțelesă în cea mai largă accepțiune a termenului, adică despre acele instrumente de lucru indispensabile primelor contacte cu o literatură a activității spiritului uman. Parte integrantă a culturii generale, informația generală are un rol de seamă în familiarizarea lectorului cu noțiunile și fenomenele de înțelegerea cărora depinde în bună măsură capacitatea sa vitătoare de a aprofunda temeinic un domeniu al științei, tehnicii sau culturii.

Ultimii ani au marcat eforturi deosebite din partea editurilor, făcute în scopul de a se adapta crescîndelor cerințe ale publicului. Problema literaturii de informare rămîne însă în bună parte nerezolvată.
O cantitate substanțială de informație vehiculează editurile în cadrul colecțiilor de cultură generală. Sint însă aceste surse suficiente pentru a acoperi necesarul de informație al tinărului? După cum se știe, la Editura tineretului apar colecțiile Lyceum, Biblioteca școlară, În jurul lumii, Sîntez, Oameni de seamă, Memoria pămîntului românesc, precum și seria de Monografii. În Editura științifică, fără a avea o adresă precisă către tineret, apar unele colecții care prin tematica lor ar putea interesa anumite categorii de tineri (Savanți de pretutindeni, Pagini de istorie a patriei, Pagini de istorie universală, Popoare, culturi, civilizații). Editura didactică și pedagogică, preocupată de publicarea literaturii didactice, nu-și găsește timp și se pare că nici nu este profilată pentru a putea produce și altceva decît ceea ce produce. Editura pentru literatură scoarte colecția Biblioteca pentru toți, unde apar unele

ori și lucrări aparținînd altor domenii decît celui strict literar. Iată-ne, deci, în fața unui tablou oarecum complet al activității editoriale care are ca scop punerea la dispoziția lectorului tinăr a unor lucrări necesare în procesul de formare al unei culturi generale tineresc. Chiar și simpla înșiruire de titluri lasă să se vadă că sfera culturii generale și prin urmare și cea a informa-

GRIGORE ARBORE
(Continuare în pag. a IV-a)

G. ION
(Continuare în pag. a V-a)

ÎN VIAȚĂ, CA ȘI ÎN MUNCĂ — DEOPOTRIVĂ

Vera Clucă, secretara grupei U.T.C. — preparate III Filatura românească de bumbac, s-a prezentat în fața colectivului care o desemnase la alegerea trecute, cu cel puțin două aturi. Primul: toate cele șaisprezece membre ale grupei se află angrenate, în sensul cel mai propriu al cuvântului, în întrecerea socialistă. Aceasta înseamnă șaisprezece semnături puse de ele în cartea rezultatelor meritelor ale fabricii bucuștene, șaisprezece tinere care-și îndeplinesc în totalitate, zi de zi și lună de lună, normele de producție, angajamentele luate. Al doilea: multe dintre membrele grupei au o vechime în fabrică ce nu depășește doi ani. Drept urmare, colectivul a constituit un cadru propice pentru educarea lor, pentru grăbirea procesului de integrare și formare a unor muncitoare destoinice. S-a spus, de pildă, despre Victoria Ioniță că este una din cele mai bune lucrătoare (participând la finala pe țară a „minilor măiestre”). Despre Elena Ioniță, Vasilica Tudor și Gheorghinoiu, fete venite în fabrică foarte de curând, s-a vorbit, de asemenea, ca și-au făcut o țintă de onoare din a le ajunge și în treburile de frunțare. Și elogiile, meritate pentru rezultatele obținute „e fete în producție, au continuat.

Pentru cel care a asistat la adunarea de alegeri, pentru fiecare dintre membrii grupei cuvintele de laudă roștite aveau însă o rezonanță deosebită, specială. Ele constituiau de fapt ecoul multora din inițiative și acțiunile grupei, acțiunile sub al căror con de lumină s-au aflat în permanență toate tinerele. Nu mai departe decât exemplul Elenei Cărbunescu. Depeze făcând aceasta s-a spus o bună bucurată de vreme că dă mult de furcă secției. Și nu erau simple vorbe. Colegele au luat-o binisor deoparte, „descusut-o” ba de una, ba de alta, până ce una i-a venit ideea

să propună mutarea Elenei de la locul de muncă. De ce? Pentru că acolo, în echipă, rezultatele muncii ei — bune sau rele — se pierdeau în efortul general și parcă nici Elenei nu-i venea să creadă tot ce se spunea despre ea. Așa că a fost mutată să lucreze individual pe o mașină. Aici vedea oricine, și în primul rând ea, cit și cum muncete. Și iată-o astăzi: în referatul prezentat în fața grupei i-am auzit numele adăugat în mai multe rânduri la șirul exemplorilor bune. Este însă meritul grupei, al fetei secretare, al colectivului pentru că i-au insuflat hotărârea,

ambția de a se situa pe un loc fruntaș, i-au modelat cu grijă atitudinea. Ei, ca și alții tineri care și-au găsit, venind de la sate, un loc în rândurile detașamentului de textilești.

În ciuda acestor rezultate, în conștiința cărora, repetăm, au fost categoric încorporate multe din strădaniile celei care a fost, până de curând, în fruntea grupei U.T.C., atunci când s-a trecut la alegerea noului birou, Vera Ciucă n-a mai intrunit asenti-mental general pentru a fi propusă în continuare. Ne-am întrebat, firește, de ce. Și n-a fost greu să aflăm.

Grupa, verigă importantă în angrenajul general al organizației U.T.C., trebuie, desigur, să se ocupe, în primul rând, de educația tinerilor pentru ca acolo, la locul de muncă al fiecăruia, să constituie exemplul de disciplină, de competență, de dăruire în îndeplinirea sarcinilor de producție. Acest capitol a fost — după cum am arătat — elogiât în informarea prezentată, în cuvintele participanților. Dar

există oare o graniță, o delimitare de natură organiza-torică sau de alt fel care ar încorseta inițiativa, pe planuri și mai largi, a grupelor U.T.C.? A contribui la educația comunistă a tinerilor înseamnă oare a te opri numai la cadrul celor opt ore de muncă? Nu, au spus membrii grupei în discuțiile ce s-au purtat pe marginea informării. Vrem să prelungim viața noastră colectivă și dincolo de ba-rierele producției. Vrem mai multe excursii. Vrem să par-ticipăm la un număr mai mare de spectacole, vrem să mergem cu toții la muncă patrio-tică. Toate cu un scop: să ne cunoaștem mai bine și, pe această bază, ajutorul oferit de una alteia, în muncă sau în viață, să fie mai consistent. A te limita doar la o latură sau alta din atribu-țiile grupei U.T.C. — au sesiz-ate ele — înseamnă a face un lucru numai pe jumătate.

Îată, așadar, reproșul principal pe care membrele grupei U.T.C. l-au făcut prieten-ecretarei de plină acum. Pentru aceste motive, și nu pentru altele, locul în fruntea grupei l-au luat alte fete.

Ne-am întrebat la sfârșit dacă putem lua toate acestea ca o simplă schimbare de nume.

Dimpotrivă, ne declara Constanța Bildea — secretara comitetului U.T.C. pe fabrică. — Am descifrat în adunarea grupei un surplus de exigență, faptul că ei care au luat cu-vântul au făcut de fapt o com-pletare necesară a unei va-lențe rămasă liberă de la ale-gerile trecute și până la cele de acum. Tinerii vor ca acest colectiv, grupa U.T.C., să intre în toate atribuțiile lui, doresc să se simtă din ce în ce mai apropiați, în viața ca și în muncă, deopotrivă.

Este acesta un deziderat din care, fără îndoială, comitetul coordonator U.T.C. va trage învățăminte și pentru alte grupe la care se vor ține ale-geri în zilele următoare.

I. BODEA

s-au instalat în comodele fotolii de lefășii?

Impreună cu tovarășii Alexandru Duță, directorul I.L.F. și Gheorghe Călinescu, delegat al Departamentului de valori-ficare a legumelor și fructelor poposim la cooperativa agricolă de producție din Păușești-Mă-giași. Intr-o livadă, mari can-tități de mere căzute se depreciază. La silozul de fructe al cooperativei o întâlnim pe tova-rășa Cornelia Zorilescu, inginer agronom al unității, care ne arată în trei celule peste zec-

ratei peste 3.600 lăzi, dar din-tre acestea au fost expediate cu marfă la centrele de achiziții mai mult de 3.000 și nici una nu s-a reîntors goală.

De neînțeles ne apare situația când aflăm, că, înalte cu va-rău zile, pe aici a trecut tova-rășul Ion Mihal, director adjunct al I.L.F. (se ocupă personal de sectorul achiziții și contractării) căruia i s-au cerut ambalaje, dar pînă în ziua raidului nostru n-a trimis nici măcar o ladă. Tova-rășul director Duță este gata să încheie o minută cu președin-

tele cooperativei. Măcar de-ar respecta-o!

Din constatările raidului nos-tru desprindem în primul rînd necesitatea asigurării cu amba-laje a tuturor cooperativeilor. Această obligație revine I.L.F., carela Direcția agricolă i-a enun-țat în a obliga beneficiarul — I.L.F. — la relații economice normale și au cooperativele a-gricole, a căror produse se de-preciază dacă nu sînt preluate la timp. Bineînțeles, respectarea prevederilor contractului este ob-ligatorie deopotrivă pentru fur-nizor și beneficiar. Dacă una cooperative acuză I.L.F.-ul că nu ridică fructele, de multe ori sîntem nevoiți să-i dăm drep-

trebuie însă să fie clar pentru toți cei interesați în prosperi-tatea cooperativeilor agricole că precupețea: „mai lăsam noi, mai dați voi”, nu va duce ni-ciodată la relații echitabile între beneficiar și furnizor, iar cei care suferă sînt, în ultimă in-ștanță, membrii cooperatori a căror muncă se înroșește.

Odiseea merelor vîlcene... Peste plantațiile de pomi în-cercăți de rod se ceartă produ-cătorul cu I.L.F.-ul, dar cearta nu ajută cu nimic la recoltat sau conservat. Merce se strică, iar consumatorii le duc durul.

ELISEI TARȚA

ODISEEA MERELOR VÎLCENE

Asa stînd lucrurile, să ne mai mirăm de faptul că mercele stau nesortate în siloz sau sub cerul liber?!

Ajungem la cooperativa agric-olă de producție Jibla-Călmănești unde președintele uni-tății, tovarășul Gheorghe Iaco-bici, ne declară: În perimetrul livezilor cooperative stau pe pămînt peste 6 tone de mere. Pentru că lipsesc lăzile, culesul merelor a fost sistat. Este ade-vărat că I.L.F. a trimis coope-

de conducere ale C.A.P., orga-nele agricole județene nu înto-deauna îi adaugă și mîna de bun gospodar. Cîteva exemple vin să demonstreze și din acest punct de vedere că de falsă este scuza ce o oferă conducerea Direcției agricole în legătură cu stadiul critic al lucrărilor. Iată-le: Coo-perative agricole de producție Codlea, pentru că solicită, i se trimite în sprijin gratuit 10 auto-camioane cu 60 de muncitori de la Colorom. Cum s-au dus, însă,

de conducere ale C.A.P., orga-nele agricole județene nu înto-deauna îi adaugă și mîna de bun gospodar. Cîteva exemple vin să demonstreze și din acest punct de vedere că de falsă este scuza ce o oferă conducerea Direcției agricole în legătură cu stadiul critic al lucrărilor. Iată-le: Coo-perative agricole de producție Codlea, pentru că solicită, i se trimite în sprijin gratuit 10 auto-camioane cu 60 de muncitori de la Colorom. Cum s-au dus, însă,

A venit și cu alte exemple și a mai sugera ce trebuie întreprins în acest județ — considerăm că este de prisos. Sperăm că se în-țelege.

P.S.
Spre aducere aminte a ceea ce au de făcut organele agric-ole județene le oferim și un calcul: coeficientul de utiliza-re a mijloacelor de transport I.R.T.A. folosite în campanie este de 60 la sută.

Lipsuri solide, scuze fragile

(Urmare din pag. 1)

de muncitori și elevi, după orele de program sau în zilele de sărbătorile, au răspuns cu prezența lor în cîmp, considerînd că prin aceasta dau nu numai un ajutor oamenilor de pe ogoare, dar și făc o datorie patriotică. În permanență, zilnic, ca să nu mai vorbim de duminică, orașul sprin-jină satele județului și cu zeci de mașini pentru transportul recol-tei. Acestui sprijin, însă, consiliile

de conducere ale C.A.P., orga-nele agricole județene nu înto-deauna îi adaugă și mîna de bun gospodar. Cîteva exemple vin să demonstreze și din acest punct de vedere că de falsă este scuza ce o oferă conducerea Direcției agricole în legătură cu stadiul critic al lucrărilor. Iată-le: Coo-perative agricole de producție Codlea, pentru că solicită, i se trimite în sprijin gratuit 10 auto-camioane cu 60 de muncitori de la Colorom. Cum s-au dus, însă,

A venit și cu alte exemple și a mai sugera ce trebuie întreprins în acest județ — considerăm că este de prisos. Sperăm că se în-țelege.

ECOURI LA ARTICOLUL Ce diminuează randamentul

TINERILOR INGINERI

CADRUL PE CARE-L ASIGURĂM

(Urmare din pag. 1)

avînd totuși la dispoziție un a-nume grad de libertate, sufici-ent și necesar pentru a se con-firma cu realitatea, pentru a-și afirma forțele. Așa se fa-ce că descoperim ingineri buni chiar între studenții nu atât de promițători; sînt cei care au perseverat în asimilarea elemen-țelor vitale pentru existența u-nui inginer de bază. Așadar, tu ești primul care hotărăști, care ai la dispoziție butonul me-canismului propriei ascensiuni profesionale.

Nu împărtășesc părerea, din cele spuse pînă acum, căd că a reieșit acest lucru, că a tină-ri inginer trebuie să fie pînă să facă inginerie din primul mo-ment. De altfel, nici nu va pu-tea înainte de a parcurge alfa-betul practicii de atelier, înainte de a-și câștiga încrederea în for-tele proprii, de a o însușii bi-nefăcător „omul de lîngă tine”, pedagogul de care aminteam, pe care trebuie să ne îngrijim să-l avem, să-i descoperim.

Îmi revine acum în minte prima perioadă a activității me-le de inginer, anii de pionierat,

Lucram alături de DIONISIE BALAS, un maestru cu multă experiență. Dar, intrinsec în paroxisim cu mine care eram inginer. Nu-mi țerta nimic. Prin comportarea lui ulterioară am înțeles însă atitudinea sa pînă de caracter: foarte exigent, dar elastic, atunci cînd era cazul. Și acest „caz” era cînd lu-cra cu oamenii la care întreză-rea „stofa” de specialist, capa-bil „să ia taurul de coarne” în orice împrejurare.

Astfel decurgînd procesul de instruire, se realizează implicit și cel de selecție.

Cît de multe poate să facă un inginer? Noi dispunem la ora actuală de un număr suficient de oameni la acest nivel de pregătire. Îmi exprim surprin-derea însă că orientarea învățămîntului superior a căpătat u-noroi turnura unei stăruite spe-cializării. Eu nu zic că un ingi-ner nu trebuie să aprofundeze cît mai mult un anumit domeniu. Numai că oferindu-i din capul locului o pistă prea strîmă de mișcare, îl facem marele de-serviciu de a-i reduce simțitor aria de acțiune, obligîndu-l la o mobilitate mult prea redusă.

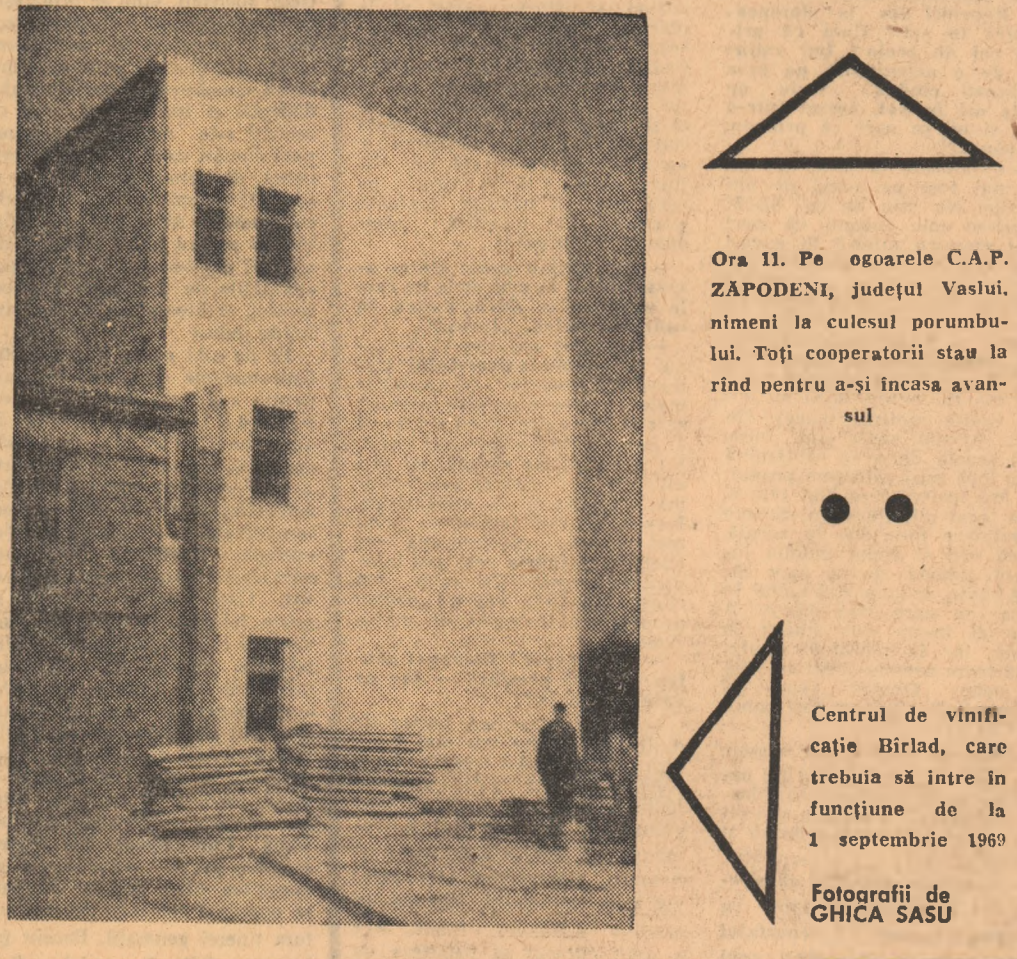
Or, în condițiile actuale ale tehnicii, posibilitatea de adap-tare devine o condiție sine qua non a randamentului. Așadar, atenție! Chiar dacă ești specia-list în elaborarea oțelului, să zicem, ai obligația de a fi ori-cînd pregătit să activezi în do-meniile colaterale: formare, tur-nare, prelucrări plastice, trata-mente termice.

Se pune adeseori întrebarea: unde trebuie să-și aibă locul de muncă stabil inginerul? exclu-siv în sectorul de proiectare, de cercetare? Înțeleg rostul întrebării ca rezultat al pre-cupării pentru o valorificare maximă a potențialului ingine-resc. Se bucură de circulație în grupările inginerilor — prin urmare și a celor tineri — exclusiv în cadrul sectoarelor de concepție. Dar simpla pre-zență a unui inginer, fie el tî-năr sau vîrstnic — rezolvă și sporierea randamentului acestuia? Evident, nu. Un prim răs-puns: nu, totuși ce au diploma de inginer pot avea și vocație pentru acest sector extrem de pretențios. Iată de ce consider necesar să nu se ignore ideea

pozitivă că sînt foarte multe probleme în producție care so-luțită prezența specialistului. Mă refer evident la oamenii cu vîl-tăți înclinată pentru așezarea pe baze științifice a producției, în interesul perfecționării con-tinuu a mecanismului — de ce să n-o recunoaștem — unori atât de puțin tangenț cu opti-mizarea. Cîved că ar trebui în-călțat sistemul testării profes-ionale încă de la începutul specializării, tocmai pentru a preveni rebutul intelectual. Se investesc valori materiale și spi-rituale prea mari pentru a ne permite să fabricăm specialiști inapți pentru domeniul ce l-au ales. Este un avertisment dat tî-nărului aflat în pragul opțiunii pentru o profesie dar totodată ar vrea ca aceste cuvinte să se constituie într-un îndemn la au-toexigență din partea fiecărui inginer înscris deja pe spirala producției bunurilor materiale, acolo unde guvernează spiritul implacabil al eficienței econo-mice. Așadar, mobilizare de-plină a resurselor intelectuale, racordare rapidă la cerințele progresului industrial, toate a-cestea însoțite de studii per-manent al domeniului în care acțiunea. Iată cîteva repere de control între care mi se pare că trebuie să măsurăm punctele de sprijin ale randamentului tî-nărului inginer.

- Ambiția de a atinge o anume altitudine pe verticala meseriei — element esențial
- De ce această tendință spre specializare excesivă?
- Rolul binefăcător al „omului de lîngă tine”
- Acțiuni preventive la adresa rebutului intelectual
- Perioada de adaptare — necesară, dacă nu se prelungeste excesiv
- Muncă de creație și nu scriptologie sau probe de rezistență fizică
- Atitudine fermă în fața „zidului inerției”
- Atenție la mrejele rutinei!

ILUSTRATE PE ADRESA NEGLIJENȚEI DV.

Ora 11. Pe ogoarele C.A.P. ZĂPOTENI, județul Vaslui, nimeni la culesul porumbului. Toți cooperatorii stau la rînd pentru a-și incasa avansul

Centrul de vinificație Birlad, care trebuia să intre în funcțiune de la 1 septembrie 1969
Fotografii de GHICA SASU

În loc de CONCLUZII

După cum se poate observa, problema pusă în discuție — privită din unghiul divers pe care-l presupune, pentru fiecare interlocutor, experiența sa proprie, a colectivului în care lucrează — a generat puncte de vedere diferite. Cuprînzînd în cîmpul observației perioada de stagierat a inginerului, climatul în care acesta își desfășoară activitatea în primii ani, anali-zînd diferiții factori ce se intersectează pe coordonatele valorificării potențialului ingineresc, schimbul de păreri, început în aceste pagini rămîne, mai departe, deschis tuturor celor in-teresati.

DORINȚA DE A TE REALIZA

(Urmare din pag. 1)

prindere în cadrul serviciului de concepție, comandamentul su-prem al uzinei ce hotărăște gra-dul de tehnicitate din secții. Prezența sa în acest conclave tehnic, alături de specialiștii cu experiență îi va permite să cu-noască produsele uzinei pe lir-tă de calc, să aprofundeze so-luț, e în această fază, să vină în contact cu soluții ingenioase sau... inverse. Aici se va fami-liariza cu gândirea de proiectare (sau cercetare). Aici se verifică de fapt ca inginer cu sau fără i-maginație tehnică. Pentru că, aș vrea să subliniez acest lucru, proiectele din anii facultății, cu tot caracterul lor didactic nu iz-butesc concluzii ferme, fiind și insuficiente ca număr. Dacă inginerul are imaginație tehni-că, el va căuta să vină cu soluții noi, ce depășesc rutina — posibilă în uzină — compatibi-lu cu posibilitățile întreprin-derii, dar noi, superioare.

S-ar putea ca soluțiile sale să fie privite cu scepticism de cei din jur. În asemenea îm-prejurări el, cel în cauză, va trebui să dea examenul cu-rajului său tehnic, să insiste, în absența unor contraargu-

deja descoperit. Inutil, cred, să mai insist asupra importanței pe care o capătă studiul limbi-lor străine, fără de care nu poți prospecta nemărginită documentația extrem de vastă. Și cum școala nu oferă decît punctul de plecare, rămîne ca acum să fie asimilate, aprofun-date cel puțin una din limbile fundamentale. Un examen de

voință, deloc ușor dar imperios necesar.

Sînt prea tînr pentru a putea da sfaturi colegilor mei. I-aș ruga însă să nu uite că ești pregătit cînd ai în facultate pentru a lucra apoi, cit mai in-tens cu mintea, pentru a gîndi. Iar unul din capetele pirghiei se află în mina ta, a fiecăruia dintre tinerii ingineri.

AGENDA

TELEGRAMĂ

PHILIBERT TSIRANANA, Președintele Republicii Malgășe, a trimis tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, o telegramă în care se spune: **Poporul malgăș, guvernul său și eu personal, foarte mișcați de mesajul de felicitare și urări adresat cu ocazia sărbătorii Republicii noastre, mulțumim căduros poporului român și dumneavoastră personal și exprimăm, totodată, dorința pentru dezvoltarea legăturilor de prietenie și colaborare existente între cele două țări ale noastre.**

LUNI DIMINEAȚĂ A PLECAT LA VARȘOVIA **Gheorghe Cioară**, prim-vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, care va avea

vea convorbiri la Comisia de Stat a Planificării de pe lângă Consiliul de Miniștri al R. P. Polone, în probleme privind colaborarea economică și livrările reciproce de mărfuri între cele două țări pe perioada 1971-1975.

MINISTRUL INDUSTRIEI MATERIALELOR DE CONSTRUCȚII **Dumitru Morsora**, a plecat luni dimineața la Berlin, unde, la invitația ministrului construcțiilor din R.D. Germană, **Wolfgang Junker**, va face o vizită în această țară.

IN DORINȚA UNEI MAI BUNE CUNOAȘTERI reciproce și a dezvoltării colaborării dintre Republica Socialistă România și Republica Bolivă, guvernele celor două țări au hotărât să stabilească relații diplomatice la rang de ambasade.

Sosirea în Capitală a unei delegații de activiști ai P.C.U.S.

La invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român, luni dimineața a sosit în Capitală o delegație de activiști ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, condusă de tovarășul **Pavel Konstantinovici Sizov**, membru supleant al C.C. al P.C.U.S., șeful secției industrie ușoară și alimentară a C.C. al P.C.U.S., care va face o vizită în schimb de experiență în țara noastră.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost întâmpinați de tovarășii **Mihail Florescu**, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului Economic, **Dumitru Joița**, membru supleant al C.C. al P.C.R., secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., de activiști de partid.

Au fost prezenți **A.V. Basov**, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

ELICOP-TERIȘTII

(Urmasor din pag. 1)

Urmare. Elicopterul se sucea parcă pe loc, apoi luă în înălțime. Din stânga o răbufnire de vânt lovi din plin „bondarul” făcându-l să valzeze. O clipă doar, pentru că, pornind înainte, se redresa, apoi pe verticală atingându-l solul, îngropându-l roțile până la jumătate. Un nou salt rapid, din nou coborâre, și apoi lin, aterizând de data aceasta pe un loc mai uscat. Când au coborât din cabina lor, cei doi piloți erau cu capul descoperit. Iși lăsară căștile de zbor în elicopter. Fetele le erau transpirate, puțin congestionate. I-am privit cu admirație și abia atunci am înțeles efortul lor, făcut în momentele grele prin care trecuserăm — fără să știm — și pe care ei le rezolvaseră cu succes.

Am văzut și pe Oamenii aceștia îmbrăcați în haine militare au făcut să se vorbească mult despre ei în ultimii ani. O parte din acțiunile lor sînt deja cunoscute datorită ziarelor, radioului, televiziunii. Într-o seară de iarnă trecută, Grea Iannă, cu viscole mari, mai ales în nordul Moldovei. Aproape două săptămîni spitalul din Suceava a apelat la elicopterii pentru ca acolo unde nu putea ajunge din cauza nămeților nici căruța, nici sania, să acționeze ei. La Ștefănești, la Ripiceni, la Săveni s-au transportat sinige, plasmă, medicamente. Bolnavii au fost aduși și salvați la spitalul din Suceava. Cine au fost cei salvați, piloții nu-mi știu. Imi amintesc eu însă de cazul **Aureliei Vizitiu**, din Grindu, Ialomița, care pe la sfîrșitul lui februarie anul acesta și-a salvat copilul nou născut cu ajutorul piloților militari. Locotenent colonelul **Nae Constantin** și căpitanul **Victor Coșconel** au făcut un adevărat tur de forță aterizînd pe stadionul din Cricăeni, singura oază între nămeții depuși de viscol.

Aceștia sînt elicopterii! Oamenii dintr-o bucată, isteți și dirji, ostăsi neînfricați ai forțelor noastre armate, gata oriînd să îndeplinească misiunile pe care li le încredințează țara.

(Urmasor din pag. 1)

telefon alb, un fel de basm frumos de adormit mături, este legată de disponibilitățile bovarice ale unei anume categorii de spectatori. Cert este că prima mea cunoștință, dintre cele pe care le notez aici, este de o asemenea plămadă. La 21 de ani, această frumoasă stranie, gata să stîrnească pasiuni tulburătoare, chiar acum, ajunșă, pentru moravuri deochete, în postura de „penzionară” a unui penitenciar, era fîntă două sferturi de oră obscură o nesătioasă consumatoare de astfel de produse numite artistice. Biografia ei, în propria sa versiune, e un film cu telefoane albe narat rudimentar, epidemic, fără însă acel feroc final, care se cheamă în rețetelor „artistice” hepiend. Nici nu putea fi altfel căci viața e fără telefoane sidefi și mult mai aspră pentru un om tînar care se abandonează unui dublu viciu (cel care, se spune, nu trebuie pedepsit și cel care cheamă printr-un eufemism codul penal) după o iubire neîmplinită, infidelă, de adolescență. Pasageră prin cîteva locuri de muncă, eroina acestei dramde reale a ajuns unde a ajuns, ocupîndu-și timpul auxiliar, celui în care practica trocul de plăceri, cu aceeași vesnică necesitate masă ovală dintr-un cunoscut bar brașovean și cu aceeași și numai aceeași film care face sala plină și întocmes liste de primii responsabili de cinema. „Filme, filme... nu-mi filme” — oftează, confesîndu-ni-se, această stranie frumusețe, eşuată într-o celulă de pușcărie.

Bine, bine — îmi veți replica — dar ce, la aceste filme ne trime maxima care reclamă a lăsa nepedepsit viciul lecturii? Poate da, poate nu, dar să ne încercăm șansa argumentației cu

In județul Teleorman

S-a terminat însămînțatul grîului

În județul Teleorman s-a terminat însămînțarea grîului pe întreaga suprafață planificată. Măsurile luate din timp au mobilizat toate forțele pentru efectuarea lucrărilor la un bun nivel calitativ. O atenție deosebită s-a dat bunei pregătiri a terenului,

folosirii semînzilor din soiuri superioare, în vederea obținerii unor recolte sperite în anul viitor. Consemnînd acest succes, Comitetul județean Teleorman al P.C.R. a adresat Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**, o telegramă.

MANIFESTĂRI CONSACRATE ZILEI FORTELOR ARMATE

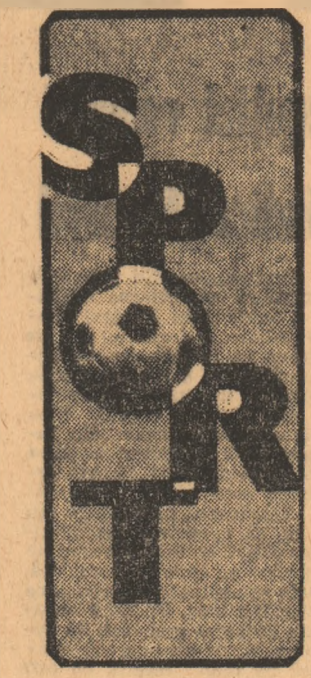
În cadrul manifestărilor prilejului de sărbătorire a celei de-a 23-a aniversări a Zilei Forțelor Armate, luni se amiază s-a deschis în București, la Galeria de artă fotografică din str. Brezoianu nr. 23, o expoziție de fotografii artistice cu tematică militară. Organizată de Asociația artiștilor fotografi și revista „Viața militară”, expoziția cuprinde peste 100 fotografii artistice, inspirate din activitatea militarilor forțelor noastre armate. Lucrările prezentate redau sugestiv aspecte din pregătirea de luptă și politică a militarilor, din munca lor zilnică desfășurată în instituțiile de învățămînt militar, pe cîmpurile de aplicație, în săli și laboratoare, pe aerodromuri sau în largul mării. Unele fotografii vorbesc despre viața de familie, a militarilor, despre preocupările lor culturale, despre lectură trairică dintre armată și popor.

Expoziția rămîne deschisă pînă în ziua de 31 octombrie, putînd

fi vizitată zilnic între orele 11-20.

În întîmpinerea apropiatei aniversări a Zilei Forțelor Armate, în instituțiile de învățămînt militar și în unitățile subordonate comandamentelor apărînd anti-aeriene a teritoriului au avut loc în aceste zile simpoziune, evocări istorice, montaje literare, gale de filme, care vorbesc despre tradițiile de luptă ale armatei noastre, despre activitatea ce se desfășoară în unități și subunități pentru pregătirea de luptă și politică a efectivelor, fîntîrii ale militarilor cu veterani ai războiului anti-fascist.

La Școala militară de ofițeri de aviație „Aurel Vlaicu” a fost amenajat un punct muzeistic, consacrat unor remarcabili piloți care au absolvit cursurile școlii. Mulți dintre ei au căzut eroic, apărînd cerul patriei împotriva aviației hitleriste.

„U” CLUJ — la o jumătate de secol...

Năstase și Țiriac invingători la Denver (Colorado)

Tenismenul român **ILIE NĂSTASE** a reușit un remarcabil succes, cîștigînd concursul internațional de la Denver (Colorado). În finală, Năstase l-a învins cu 6-4, 6-5 pe campionul S.U.A., **Stan Smith**. Reprezentantul României a jucat foarte bine, reușind să revanșeze înfrîngerea suferită în finala „Cupei Davis”. Numeroși spectatori au aplaudat victoria și mai ales jocul spectacular al campionului român. Pentru locurile 3-4, **Lutz (S.U.A.)** a dispus cu 4-6, 6-5, 6-2 de **Arthur Ashe (S.U.A.)**, iar **Ion Țiriac** s-a clasat pe locul 5, în urma victoriei realizată cu 6-5, 6-5 în fața portoricăului **Pa-arelli**. Un frumos succes au obținut jucătorii români **ILIE NĂSTASE** și **ION ȚIRIAC**, care s-au clasat pe primul loc în proba de dublu.

• BASCHET RAPID ȘI DINAMO

CÎȘTIGĂTOARELE „CUPEI ROMÂNIEI”

Aseară în sala Floresca au continuat intre-carile din ultima zi a turneului final de baschet a „Cupei României”. La feminin titlul a fost cucerit de echipa Rapid-București, care, după un meci de un ritm dramatic, a întrecut în cel mai important joc pe I.E.F.S. cu 68-67 (28-22; 35-35; 63-63). Locul trei a revenit, spre surprinderea generală, echipei Volinta București, în urma victoriei conduse asupra formatiei Crisul din Oradea cu scorul de 62-49. În continuare, a urmat mult așteptata întîlnire dintre Steaua și Dinamo. Partida debutează extrem de furtunos. Se practică orice numai baschet nu. Perechi de internaționali, cum ar fi Diaconescu-Nosvici și Jekeli-Albu, comit gesturi penibile. Arbitrii intervin energic și baschetul își face loc din ce în ce mai mult. Steaua, mai calme,

beneficiind de jocul foarte bun sub panou al lui Țiriac și coșul de la semidistanță al lui Jekeli, reușește să mențină echilibrul într-un minim avantaj. Dar Albu, în zi excepțională, cu 20 de puncte înscrise pînă la pauză, reușește o perfectă egalitate 45-45. În repriza secundă aspectul jocului crește din punct de vedere tehnic și spectacular. Albu își continuă recitalul, înscrie cîștig după cîștig, în total 47 de puncte în schimb Steaua, prin eliminarea lui Nosvici deloc justificată, pierde din claritatea acțiunilor. Dinamo, avînd un lot mult mai omogen, reușește un final de meci remarcabil și obține o victorie extrem de muncită, dar pe deplin meritată. La scorul de 88-84 învingîndu pe I.C.H.F., „U” Cluj a ocupat locul trei.

CORNEL IONESCU

UN REUȘIT CONCURS ATLETIC DE MASĂ ȘI PROMISIUNILE PE CARE NI LE OFERĂ

Aspecte din cadrul întrecerilor de pe Stadionul „Tineretului”
Foto: NIC. TOKACEK

O duminică obișnuită pe Stadionul tineretului. Obișnuită pentru că, mai ales toamna, în fiecare duminică, arena de la sosea își deschide larg porțile întrecerilor rezervate începătorilor din rîndurile elevilor. Dar duminica aceasta, prezența cu care ne-am obișnuit ne-a oferit prilejul de a fi martorii unei inițiative care s-a bucurat de un eou neașteptat de larg în rîndurile atleților elevi. La start, campioni claselor a IX-a și a anilor I din liceele și școlile profesionale din București. La început de drum, competiția a chemat la întreceri — deosebit de disputate — aproape 1000 de participanți băieți și fete, la 8 probe: 60 m, săritura în lungime, greutate, 600 m (fete) și 80 m, lungime, greutate, 1000 m (băieți).

Notînd ca primă performanță numărul mare de participanți, meritați apreciați, în consecință, nu numai inițiativa, dar și capacitatea de mobilizare a organizatorilor: Comitetul municipal București al U.T.C. În aceeași ordine de idei, trebuie precizat că la buna organizare și desfășurare a competiției au colaborat Ministerul Învățămîntului (asigurînd baza sportivă și materialele necesare concursului), ca și Institutul de Educație Fizică și Sport (care a repartizat, din rîndurile studenților, arbitri competenți). Așadar, actuala colaborare s-a înfăptuit în termeni

echipamentul și-l cumpăra fi-cară).
La Paria deși înfrîntă „Universitatea” a lăsat o bună impresie. Banii terminîndu-se, regretatul academician Emil Petrovici și pictorul Damian Tasi — aflați pentru studii la Paris — au făcut o colecție în rîndul studenților români. Cu suma adunată echipa s-a deplasat la Lyon unde la 1 noiembrie studenții au învins cu 5-2 selecționata orașului, apoi la Grenoble unde a fost obținută o nouă victorie cu scorul de 3-0 în cadrul festivităților de inaugurare a unui complex sportiv studentesc. Puțin mai tîrziu, fotbalistii sînt primiți cu mare entuziasm la Torino alit de către reprezentanții federației italiene de fotbal cit, mai ales, de studenții români aflați la studii în Italia. Mecul a fost egal, dar jocul foarte frumos. Insuși primarul orașului a organizat un banchet în cinstea studenților. La banchet o surpriză: orchestra a interpretat ireproșabil numeroase melodii populare românești. Încă un joc la Zagreb și drumul spre casă, cu clasa a III-a și cu o severă economie la țigări și la mîncare. Ajunși la Jimbolia, nu mai erau bani pentru continuarea drumului. După 24 de ore de călătorie, liniști de foame, studenții joacă, abia la două ore după sosire, obțin victoria și, mai ales, banii pentru continuarea drumului spre casă.

Se pot spune multe despre simpatia cu care au fost întâmpinați peste tot studenții, în timpul turneului. În următorii ani fotbalistii studenți au înregistrat numeroase victorii de

— Ce secții avea clubul?
— La început au luat ființă secțiile de fotbal, atletism, națatie, polo, patină, hochei și box. Fiește, fotbalul i s-a acordat o atenție deosebită, fiind disciplina capabilă să polarizeze atenția publicului.
— Primele succese?
— Au fost obținute, bineînțeles, tot de fotbalisti. În 1919, la Arad, studenții au învins renumita echipă Gloria C.F.R. cu 3-0. A fost un succes de răsunet al „șepilor roșii” (nume acordat studenților pentru că pe vremea aceea acest amănunt vestimentar avea rang de semn distinctiv).
— Ce alicturi a avut formația?
— Tripa, Mețianu, Tirlea, Petica, Rațiu, Popovici, Crisnic I. Guga, Popescu (Spita), Crisnic II, Ernestu. Trebuie amintit că Aurel Guga a fost unul dintre cei mai talentați și compleți jucători ai acelor timpuri. Component și căpitan al echipei naționale între anii 1920-1927, a jucat în atac. A constituit figura centrală a turneului balcanic de la Belgrad din 1921, unde a marcat golul victoriei care a adus României „Cupa de aur” a acestei prime competiții balcanice.
— Cînd s-a făcut prima ieșire în străinătate?
— În 1923, echipa de fotbal întreprinde primul turneu în Franța și Italia, în urma unei invitații a Centrului universitar din Grenoble. O problemă foarte importantă au constituit-o banii. Clubul nu dispunea de fonduri pentru a subvenționa un asemenea turneu. Cu mare greutate s-a obținut un împrumut de 100.000 lei, neîndeștător dar suficient pentru a porni la drum (echipa nu avea nici măcar antrenor, pregătirea efectuîndu-se după indicațiile celor mai pricepuți dintre ei;

PROGRAMUL MANIFESTAȚIILOR ORGANIZATE CU OCAZIA ANIVERSARII A 50 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA CLUBULUI SPORTIV UNIVERSITATEA CLUJ

• 22 OCT. 1969. — Deschiderea expoziției retrospective „U” la Casa de Cultură a Studenților, — Meci de fotbal (veterani), — „U” Cluj-O.F.K. Beograd. — Spectacol de gală la Teatrul Național. • 23 OCT. 1969. — Întîlniri sportive în sala sporturilor. Baschet (F), „U” Cluj-Politehnica București, Baschet (M), „U” Cluj-Politehnica Galați. • 24 OCT. 1969. — Finala „Cupei Semicentenarului” pe Centru Universitar la: Volei și Handbal (Sala Sporturilor și teren „U”). — Meci de volei divizionar (F), „U” I.E.F.S. București. — Gală filme scurte metraj inclusiv filmul jubiliar **Gaudeamus**, la Casa de Cultură a Studenților. • 25 OCT. 1969. — Finala „Cupei Semicentenarului” la atletism (Parc Sp.). — Gimnastică (Sala Casei Stud.) și Judo (Sala Agron.). • 26 OCT. 1969. — Adunarea festivă comemorativă (sala de spectacole a Casei de Cultură a Studenților) — Meci divizionar categor. A, etapa IX-a „U”-Crisul.

ION RUSU

POATE CHIAR DUMINICA VIITOARE...

corespunzător și, aprecîndu-l, l-am dori să nu rămîna un exemplu izolat. Și dacă vom mai nota un amănunt — și anume, faptul că și după încheierea înscrierilor s-au mai prezentat, cei mai mulți din proprie inițiativă, și alți elevi dornici de a fi printre participanții la una sau alta dintre probe — vom întregi imaginea pasiunii existente la elevii pentru practicarea atletismului. O imagine — cum spunem — care oblige.

Cum era și de așteptat — ca la orice competiție cu un caracter competitiv de masă — au apărut și speranțele elemente de certă perspectivă. La 60 m — Angela Spiridon, Liceul nr. 35; greutate — Eftimia Save, Grupul școlar Electromagnetica; 600 m — Mona Serban, Liceul 35; 80 m — Manu Vasile, Liceul „M. Viteazul” lungime — Ștefan Mera, Liceul „Ion Necutce” greutate — Gabriel Călin, Liceul 27; 1.000 m — Radu Filimon, Grupul școlar „Muntenia”. Trofeul competiției de fute cucerit de atleții Liceului „Mihai Viteazul”.

Timpul prielnic al acestei toamne ne face să sperăm că inițiativa va fi urmată, chiar duminică viitoare, de o nouă competiție, desfășurată la aceeași nivel...

V. RANGA

UN AMEN-DAMENT

a celui care ni se înfățișează ca un bătrîn pustnic, trecut prin toate ascezele posibile, e o distanță egală cu cea dintre huli-gamism și o lechură de o anume elevație spirituală. Să fie chiar atât de încurcate căile vieții? Bineînțeles că nu. Puțin cite puțin machiajul celui din fața noastră se topește, dezgolîndu-ne privirilor chipul aflat al unui băiat de 16 ani. A fost deja eroul unei experiențe de viață atât de dramatică încît să-și caute conservarea într-un primitivism șocant și într-o lectură de ultimă modă? Paradoxul nu e, desăciind, „filozofia” tînarului nostru, deloc... paradoxal. Fiul unor părinți care, încă dinaintea vrîstei pe care o are azi odrasla lor, au muncit

dus pe la toți psihiatrții... Ce? Să muncesci o viață întreagă și apoi să tragi o linie și să n-ai ce aduna dedesubtul ei? Dacă așa, fără să faci nimic, va avea ce aduna? Nu, e adevărat, dar își asigură o independență totală. De cine? De toți și de toate! Și, în definitiv, mai face ceva în afară de a sta tîlnit, gustînd existențialismul... E elev la liceu, la fieră frecventă. La zi e mai greu, pierzi atîta timp, trebuie să renunți la plete, să te disciplinezi. Și după liceu de ce să muncescă? Face facultatea pe spinarea părinților! Dar că statul nu-l va tolera, pe punga lui, 5 ani de zile, știa el asta? Nu, nu știa. (Tace cu regete. Apoi ne mai face o confesiune existențialistă). I-ar place

să trăiască într-o colibă, undeva în pădure. Minuat, îi replicăm, poți munci ca pădurar, la ocolul silvic. E nevoie și-acolo de oameni. Nu zîmbește cu superioritate. (Ne, dom'le, fără să muncesc. Așa, indiferent la oameni și la nimiciile vieții. (Cei care asistă la dialogul nostru încep să fie iritați). Nu iubește oamenii? Oh, nu, îi adoră dar îi preferă de la distanță. Cineva intervine să mă informeze că în ajun, omul nostru absurd, trecînd strada pe stop, a fost admonestat de agenții de circulație. Acesta făcîndu-și elementara datorie față de un contravenient care alfel s-ar recomanda printr-o maxilară drept fidel lui Camus și Sartre a fost trimis, printr-un limbaj deloc filozofic, în rîndul pațruzeilor. Drept care a petrecut o noapte la miliție. A învîțat ceva din această experiență? „Cred că cineva dintre noi își pierde timpul de pomana!” — catadixeste omul nostru ultima sa propoziție existențialistă.

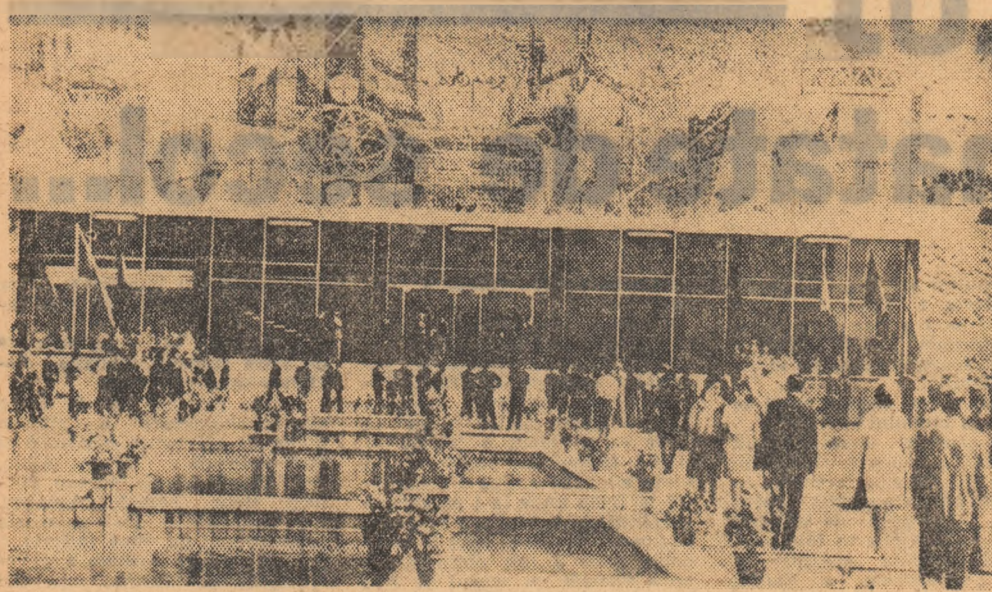
Și are perfectă dreptate. Cu o singură precizare: timpul său nu poate fi socotit pierdut din moment ce nu mai e de mult.

Acest dialog straniu a fost purtat în prezența respectuoasă a celor doi părinți. Respect față de cine? Față de dînsul, odrasla „existențialistă”. La despărțire mama, înduioșată, își despoște rugămintea de a nu-l „da la ziar”, cu lacrimi în ochi. O asigurăm că nu vom face așa cum ar fi meritat în fapt. Cum poți scrie în ziar, stimată doamnă și neconsolatoare mamă, că n-ai fi încă prea tîrziu de a administra fiului tău, cea sfîntă și de multevindicătoare, bîtaie părintească?

„Sînt două situații care mă fac să cred că singurul „viciu” care nu trebuie pedepsit e munca. Munca și apoi, neapărat, apoi, lectura. S-ar putea să greșesc?

de pe stele hotare

AFGANISTAN. Institutul Politehnic din Kabul

Lucrările Comitetelor O.N.U.

NEW YORK 20. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandru, transmite: În sedința de luni dimineață a Comitetului politic al Adunării Generale a O.N.U., care dezbate în prezent propunerea sovietică privind „înțirirea securității internaționale”, delegația Barbașosului a prezentat un proiect de rezoluție în care se prevede obligativitatea Consiliului de Securitate de a organiza regulat ședințe la nivel înalt în cadrul cărora să se dezbate probleme legate de dezarmare și de prevenirea amenințărilor la adresa păcii internaționale.

Comitetul pentru probleme sociale, umanitare și culturale dezbate de 10 zile proiectul de declarație asupra programului social. În preambulul documentului se prevede ca Adunarea Generală a O.N.U. să facă apel la acțiuni pe plan național și internațional în vederea folosirii declarărilor citate drept bază comună pentru dezvoltarea socială, eliminarea tuturor obstacolelor ca exploatarea, războiul, colonialismul și rasismul din calea progresului social.

În sedința de luni dimineață, comitetul a trecut la abordarea articolului 5 al proiectului de

declarație, care se referă la eliminarea analfabetismului și la asigurarea accesului tuturor membrilor societății la învățământ și cultură. Cej care au luat cuvântul la dezbateri au subliniat că în prezent, progresul științific material și spiritual al popoarelor nu poate fi conceput și înfăptuit fără o politică responsabilă în care se privește educarea și formarea tineretului.

Joan Baez și prietenii ei

În zilele care au precedat „M. Day”, Ziaa Moratoriului, cea mai mare demonstrație anti-război din istoria Statelor Unite, grupurile de interpreți de „song-ur” (cantaecul popular) care activează în cele mai multe din universitățile americane aduceau în stradă o nouă melodie. Ea era intitulată „Imediat acasă”. Lansat inițial de cunoscutul cântăreț „pop” Bob Dylan, noul „folk-song” vorbește în cuvinte inspirate despre dorința tineretului american de a se pune capăt imediat intervenției Statelor Unite în Vietnam, de a lăsa sărăcit sacrificiul absurd, inutil, a zeci de mii de vieți ale tinerilor americani.

În zilele care au precedat „M. Day”, Ziaa Moratoriului, cea mai mare demonstrație anti-război din istoria Statelor Unite, grupurile de interpreți de „song-ur” (cantaecul popular) care activează în cele mai multe din universitățile americane aduceau în stradă o nouă melodie. Ea era intitulată „Imediat acasă”. Lansat inițial de cunoscutul cântăreț „pop” Bob Dylan, noul „folk-song” vorbește în cuvinte inspirate despre dorința tineretului american de a se pune capăt imediat intervenției Statelor Unite în Vietnam, de a lăsa sărăcit sacrificiul absurd, inutil, a zeci de mii de vieți ale tinerilor americani.

„Venită în turneu în Europa, Joan Baez, o tânără de 25 de ani, s-a bucurat de mult succes la Londra și Paris. Anul trecut a obținut în capitala britanică premiul pentru cel mai bun disc destinat tineretului. I-a urmat alte numeroase impresii care o consacra în lumea discului prin „folk-song-ur” care exprimă sentimentele tinerilor americani. La o conferință de presă ținută la Londra, Joan Baez a relevat că ea, ca și ceilalți prieteni ai săi, care dau concrete acțiuni în S.U.A. ori în Europa, au refuzat să-și plătească impozitele datorate statului american protestând și în felul acesta împotriva intervenției americane în Vietnam. La întrebarea unui ziarist dacă consideră că activitatea de cântăreț și cea politică sunt compatibile una cu alta, ea a răspuns: „Prin cîntec îmi exprim sentimentele mele și ale prietenilor mei tineri”, Joan Baez a anunțat că în curând va fi difuzată în S.U.A. două noi discuri cu „song-ur” inspirate din cererea tinerilor americani de a se retrage imediat trupele S.U.A. din Vietnam.

Larga mișcare de protest a tinerilor americani împotriva intervenției S.U.A. în Vietnam reflectă starea de spirit a tineretului din Statele Unite, stare de spirit care se exprimă și în versul și cîntecul Joanei Baez, ale lui Bob Dylan și ale prietenilor lor.

E. R.

Cuvîntarea șefului delegației române la al VII-lea Congres Sindical Mondial

BUBAPESTA 20 — Corespondentul Agerpres, Al. Pintea, transmite: La Budapesta continuă să se desfășoare lucrările celui de-al VII-lea Congres Sindical Mondial. Luni în cadrul dezbaterilor generale ale Congresului a luat cuvîntul șeful delegației sindicale române, covârșul Florian Dănilăche, președintele Consiliului Central al Muncii Generale a Sindicatelor din România.

După ce a salutat Congresul din partea Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, vorbitorul a relevat că Congresul are, loc într-o perioadă de continuă creștere a forțelor revoluționare progresiste, democratice și iubitoare de pace din întreaga lume.

Sindicatul din România consideră important faptul că în documentele prezentate Congresului se apreciază că stabilirea sarcinilor și a obiectivelor de viitor ale F.S.M. trebuie să se facă neapărat în funcție de condiții și opinii, care caracterizează mișcarea sindicală internațională, să țină seama de interesele comune ale celor ce muncesc. Desigur că între centralele membre ale F.S.M. și cele de alte afilieri există deosebiri profunde de concepții într-o serie de probleme fundamentale ale vieții politice și sociale internaționale a legăturilor dintre sindicate, mai ales atunci cînd se aduce în prim plan ceea ce este comun pentru oamenii muncii din întreaga lume — lupta pentru pace și democrație, progres și bunăstare, pentru zădărnici planșuri agresive ale imperialismului.

În condițiile actuale, înfăptuirea scopurilor pentru care a fost creată Federația Sindicală Mondială necesită întărirea pe scara internațională a legăturilor de solidaritate și colaborare între organizațiile oamenilor muncii, sprijinirea activităților inițiate și organizate în deplină autonomie de organizațiile sindicale afiliate. Uniunea Generală a Sindicatelor (reprezentantului tinerilor social-democrați elevieni). „Nu lupta împotriva vîrșnicilor este obiectivul real al tinerilor, ci împotriva societății încheiate” (reprezentantului studenților socialisti danezi). „Singura clasă în stare să lichideze oriunde imperialismul și totalitarismul este tineretul în globalitatea sa, ca și clasa muncitoare” (reprezentantului tinerilor comunisti din Republica Dominicană). „Obiectivul care trebuie cu adevărat să ne preocupe este unitatea noastră în lupta împotriva exploatarea, imperialismului și totalitarismului” (reprezentantului tinerilor din România, N. Mancaș, a subliniat rolul și contribuția pe care tînăra generație poate să o aducă în cadrul procesului de transformare a societății, de dezvoltare a civilizației umane, în lupta pentru progres social, pentru statornicirea în lume a unor raporturi bazate pe egalitate și justiție, pe stimă și respect reciproc.

În cadrul discuțiilor reprezentanții tinerilor luptători din Africa pentru libertate națională, pentru lichidarea urmelor colonialismului, au făcut o emoționantă pre-

Comunicatul comun româno-indian reflectat în presă

Presă indiană de luni a publicat știri și reportaje cu privire la încheierea vizitei în India a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer.

Toate zările care apar în capitala țării — Delhi — au dat publicității comunicatul comun româno-indian, subliniind că el este rezultatul unei relații bilaterale, cit și pozițiile comune ale celor două țări într-o serie de probleme internaționale actuale. Ideile comunicatului au fost reluate chiar în titluri, culesse cu litere groase. Astfel, ziarul „NATIONAL HERALD” publică în deschiderea paginii titlul o largă relatare cu privire la conținutul comunicatului avînd ca titlu „Să nu fie folosită forța în disputele dintre state”. Iar ca supratitlu „Comunicatul indiano-român cheamă la retragerea trupelor străine din teritoriile altor țări”. Ziarul relevă că o asemenea acțiune poate constitui „pasul important pentru securitatea și pacea în lume”.

Agencia de presă indiană „U.N.I.” comentînd bunele relații ce s-au stabilit între cele două țări relevă aderența părților la principiile coexistenței pașnice.

ÎN JURUL PĂMÎNTULUI VOR PUTEA EVOLUA REGULAT NAVE COSMICE

O DECLARAȚIE A PREȘEDINTELUI COMISIEI GUVERNAMENTALE PENTRU LANSAREA NAVELOR COSMICE SOVIETICE

Președintele Comisiei guvernamentale pentru lansarea navelor cosmice a declarat că recentul zbor al celor trei nave „Soyuz” a pus bazele cercetărilor complexe a spațiului extraterestru prin participarea nemijlocită a omului. Experiențele pe navele de tipul „Soyuz”, a arătat vorbitorul, au drept scop valorificarea posibilităților nelimitate ale vehiculelor cosmice pilotate. Datele preliminare obținute în ultimele experiențe prefigurează că, într-un viitor apropiat, pe orbite în jurul pămîntului vor evolua regulat nave cosmice pilotate.

Președintele Comisiei guvernamentale a menționat că pri-

mele rapoarte întocmite de echipajele celor trei nave oferă oamenilor de știință date tehnico-științifice importante, un bogat material experimental, care va constitui în mare măsură rezolvarea problemelor legate de zborurile cosmice pilotate. A fost scoasă în evidență deosebirea calitativă dintre ultima experiență și cele anterioare, experiență ce a constat într-un mare număr de manevre de apropiere și depărtare între nave. Unele manevre au fost făcute în urma comenzilor transmise de pe Pămînt, iar altele au fost îndeplinite de membrii echipajelor.

NOTE DE DRUM

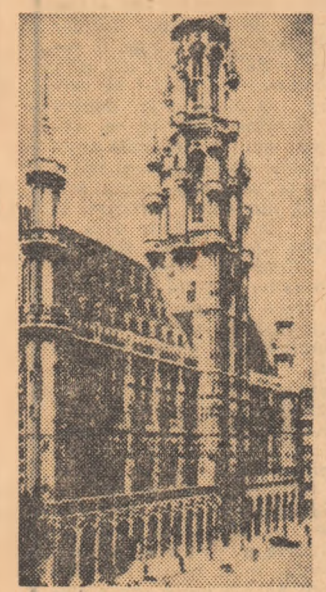
Întîlniri la Bruxelles

secole (ciudat: distanța în timp încep să se ștergă...) legenda de învăliș generoasă. Atunci ascultînd soapele cetății îți amintesc de Uleuspiegel, de cartea lui De Coster despre care Verhaeren scria: „Este cea dinții în care țara noastră se regăsește” iar Camille Lemonnier întregea afirmația: „Cartea patriei... Escultul cel larg, cîrînd toate părțile celei nației și coborînd din veacuri. Este patria întregă. E ziua de ieri, de mine, este toată istoria noastră...”.

Turistul care se va îndrepta către lucrurile în care De Coster l-a plasat pe Uleuspiegel, sperînd a-i descoperi urmele, va cunoaște dezamăgirea. Va asculta doar o legendă, va privi ziduri ca multe altele și va trebui să se mulțumească cu contemplarea unei așezări flamande care nu-i dezvăluie frumuseți ieșite din comun. Unde ar putea fi găsit feciorul lui Claes? Naiva mea întrebare a semănat un zimbet pe fața colegului din Bruxelles.

De Coster ne trimite la Dammé. Nu te îndemna să irosești vremea. Pe Uleuspiegel nu trebuie să-l cauți pentru că el poate fi lesne găsit în fiecare belgian. Crede-mă...

L-am crezut. În puținele zile petrecute în Belgia am zăbovit lângă monumente ce certifică gloria secolelor dar am cunoscut și pe oamenii prezentului ale căror aspirații le înălmăcește „Atomium”, înălțarea de sferă de pe platoul Heysel. Un poezic nu-l poți cunoaște la volanul automobilului sau doar alergînd prin săli de muzeu. Spiritul lui îl înțelegi prin contactul nemijlocit, eliberat de rutina protocolară. Belgianul n-are exuberanța mediteraneană dar nici provincialismul glacialitate a nordului. Ceea ce frapază la el este simțul echilibrului, dobindit, poate, și datorită unei istorii care a fost lipsită de menajamente pentru această țară. Un simț al echilibrului pe care îl descoperi în lucruri mari și mici și pe care îl subliniază chiar natura cu rîmurile ei lente, calme. Urmasii șlefuitorilor de diamante din Antvers și a dantelărilor din Brusel, ai țesătorilor din Liège au făcut imaginea modernă a Belgiei pe care o exprimă, statistic, milioane de tone de oțel, fontă, energie electrică,

In Grand-Place.

clădirea modernă a social-cresșinilor, mi s-a vorbit despre aceeași idealuri pașnice: „Adeziunea noastră este deplină la ideea contactelor, a cunoașterii între indivizi și națiuni. Cunoașterea reciprocă poate facilita realizarea idealurilor care ne animă și poate favoriza pacea în Europa”. Despre scară conținutul am discutat cu mulți exponenți ai tineretului generații din Belgia și pe unii din ei i-am întîlnit la Snağov, în masa rotundă consacrată securității Europei. Claudiu Dănilă, conducătorul tineretului socialist (valon), îmi declara într-un interviu că securitatea Europeană se poate asigura prin perpetuarea blocurilor militare și prin înlăturarea tuturor urmelor „războiului rece”, prin cooperarea multilaterală a popoarelor continentului, prin recunoașterea în fapt a dreptului fiecărui popor de a dispune de el însuși.

La Waterloo, pușini kilometri lângă Bruxelles, peste amfiteatru cîmpului de luptă pluteau vînturile calme ale iernii. Poate să fi fost doar o întimplare dar în după amiaza cînd mă găseam la Waterloo n-am prea înfîlțit oameni din generația ce a cunoscut urgia ultimului război. Poporul care a născut din legendele sale pe Uleuspiegel cunoaște prețul războaielor și își clădește speranțele pe terenul sigur al păcii.

M. RAMURA

DIALOGUL DE LA BLED

De la trimisul nostru
VIORICA TANĂSESCU

care unesc tineretul din toată lumea, precum și modalitățile reale, concrete, de acțiune pentru a realiza idealurile cu adevărat generoase. Participînd la dezbateri, reprezentantului Uniunii Tineretului Comunist din România, N. Mancaș, a subliniat rolul și contribuția pe care tînăra generație poate să o aducă în cadrul procesului de transformare a societății, de dezvoltare a civilizației umane, în lupta pentru progres social, pentru statornicirea în lume a unor raporturi bazate pe egalitate și justiție, pe stimă și respect reciproc.

În cadrul discuțiilor reprezentanții tinerilor luptători din Africa pentru libertate națională, pentru lichidarea urmelor colonialismului, au făcut o emoționantă pre-

zentare a condițiilor de luptă împotriva jugului colonial, a teroarei, a sacrificiilor impuse de această luptă, adresînd un fierbinte apel de solidaritate către toți tinerii din lume pentru a opri pe cei ce oprimă încă o parte din omeni, și de a ajuta conștient lupta de eliberare, de a sprijini forturile de propășire a popoarelor africane.

Spre deosebire de tinerii veniți din state capitaliste, care se află în stadiul de căutare a locului tineretului în societate, reprezentanții organizațiilor din țările socialiste la simpozionul de la Bled au subliniat în expunerile lor certitudinea stabilității de care beneficiază tineretul într-o lume eliberată de crize și injustiție, în cadrul căreia există toate posibilitățile formării, participării și afirmării tineretului în toate domeniile de activitate ale societății.

„Tineretul român — a arătat reprezentanții țării noastre — participă cu toată energia sa la opera de edificare socialistă a țării, de dezvoltare a economiei, științei și culturii, îndeplinind acest rol cu contribuția la creșterea prestigiului socialismului în lume. Tineretul român este educat în spiritul marxism-leninismului și internaționalismului socialist și al dragostei de patrie, în spiritul solidarității active cu toate popoarele care luptă pentru dreptate socială, independență, democrație, pace și progres”.

Reprezentanții organizațiilor tineretului la Bled nu le-a fost acordată numai ocazia interesantă și instructivă a dialogului, a schimbului de opinii, ci și posibilitatea cunoașterii realităților din R. S. F. Yugoslavă: gazdele au organizat conferințe susținute de personalități ale vieții politice, economice, sociale care au înfăptuit oaspeților imaginea acestei țări socialiste, a realităților, obiectivelor și perspectivei ei. În domeniul activității Uniunii Tineretului Yugoslav, Janez Kofjanec, președintele acestei organizații, a susținut un amplu expozu care a suscitait un deosebit interes; tot el, în concluziile asupra acestui larg simpozion — după dezbaterea de diferite probleme, înfrîșînd preocupările și aspirațiile atît de diverse ale unor categorii atît de diverse de tineri — a încheiat discuțiile, evidențînd interesul larg suscitait astăzi în lume de contactele bilaterale și multilaterale, bazate pe colaborare și respect reciproc.

Bled, octombrie.

Cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale României

● Cu prilejul celei de-a 23-a aniversări a Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, atașatul militar, aer și naval al României la Sofia, colonelul Constantin Durmon, a oferit o gală de filme, urmată de un cîntec.

● Cu prilejul Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, atașatul militar, aer și naval al României în Franța, a ținut o conferință de presă, în cadrul căreia a evocat pe larg istoricul luptei duse de poporul român și armata sa pentru eliberarea României de sub jugul fascist. Vorbitorul a subliniat rolul jucat de forțele patriotice, democratice și antinaziste conduse de Partidul Comunist Român.

Au început convorbirile sovieto-chineze

PEKIN 20 (Agerpres) — În conformitate cu acordul intervenit între guvernele R.P. Chineze și Uniunii Sovietice, luni dimineață au început la Pekin convorbirile dintre delegațiile guvernamentale ale celor două țări.

Delegația guvernamentală sovietică este condusă de V. V. Kuznetsov, prim adjunct al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., iar delegația guvernamentală chineză de Ciaou Kuan hua, adjunct al ministrului afacerilor externe al R.P. Chineze.

Audieri privind implicarea armatei S. U. A. în Laos

Luni urmează să înceapă în subcomisia senatorială pentru angajamentele în străinătate audieri secrete privind implicarea forțelor armate ale S.U.A. în Laos. În legătură cu această, președintele acestui organism al Congresului american, senatorul democrat Stuart Symington, a declarat că soldații americani au acționat în Laos, iar Administrația a ascuns această în mod deliberat publicului. Înalte oficialități guvernamentale au învelit activitatea militarilor americani în Laos într-o mantie de tăină și sper ca audierile să constituie un prim pas spre dezvăluirea acestor secrete — a spus el.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRATIA: București, Piața „Scînteii”. Tel. 17.60.10. 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii”

ORIENTUL APROPIAT

NEW YORK. Răspunzînd unei întrebări a unui ziarist, secretarul general al O.N.U., U. Thant, a declarat că cele patru mari puteri își vor relua convorbirile privitoare la găsirea unei soluții conflictului din Orientul Apropiat, luna viitoare la New York.

Se știe că luna trecută un comunicat oficial publicat la O.N.U. arăta că miniștrii afacerilor externe ai celor patru mari puteri și-au exprimat acordul — în ce privește reluarea convorbirilor și continuarea misiunii reprezentanților special ai secretarului general al O.N.U. în Orientul Apropiat, Gunnar Jarring.

CAIRO. Liga arabă a început o serie de consultații în vederea organizării unei reuniuni extraordinare la nivel de ambasadori, la cererea Irakului.

CHILE: ÎNCORDAREA DINTRE ARMATĂ ȘI GUVERN

În Chile s-a declanșat un conflict între unele sectoare ale forțelor armate și guvernul președintelui Eduardo Frei. După cum s-a anunțat la Santiago de Chile, punerea în retragere a trei generali — Manuel Pinochet, Florian Silva și Roberto Viaux — a contribuit la încordarea relațiilor dintre armată și guvernul civil, mai ales după ce ofițerii operativi și de stat major și-au exprimat deschis nemulțumirea față de refuzul

autorităților de a li se mări salariile în număr de 36 ofițeri aparținînd diviziei I, au semnat o scrisoare deschisă adresată președintelui Eduardo Frei în care cere reinstalarea imediată a generalului Viaux la comanda acestei divizii. Ca urmare a publicării acestei scrisori, edițiile de vineră trecută ale ziarelor „LA SEGUNDA” și „PRIMERA PLANA” au fost confiscate, iar „ED DIARIO ILUSTRADO” nu a mai apărut sîmbătă.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRATIA: București, Piața „Scînteii”. Tel. 17.60.10. 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii”